

Yalnızlığımı Seviyorum

– Damar Nur · 15 Mart 2017

Sonbaharın kırgınlığı var yüreğimde Mevsimsiz açan çiçekler gibi solgun yüzüm Çamura bulanmış bir çocuğun asi bakışları gözlerimde Güneşi olmayan sabahların ağırlığı üzerimde Fırından yeni çıkmış ekmek kokusu kadar çekici Yeni doğmuş bir bebeğin gülümsemesi kadar şirin. Sol yanıma çöreklenivermiş düşlerim Özümde bir serçe kanat cırparken Sözümde kanadı kırık güvercinler can çekisir Bir varım Ağrı dağının eteklerinde, bir yokum Kaçkar' ın soğuk tepelerinde kalmışcasına üşüyorum Dışında kasırgalar esiyorken İçimde binlerce şamdan yanıyor Doğduğum köyler yıkık dökük, Biçare insanları görüyorum Yüzükoyun uzanmışlar bozkırlara. Yaşamayı seviyorum uzun virajlarda, Boynumu eğerek geçmek zorunda kalsam bile.. Hiç görmedim hep barıştan bahsediyorlar, Barışı seviyorum kimsenin sevmediği kadar.. Öyle herkesin yürüebildiği kaldırım taşlarını değil, Dağ yollarını seviyorum daracık. Yüreğim sıkışıyor bazen İstanbul'un kasvetli havasından, Şehir ışıklarını seviyorum geceleri örneğin Yalnızca geceleri seviyorum yaşamayı Birileri sanki çalmış gündüzlerimi Karanlık çöktüğünde görünmeyen yüzümü.. Aldatılmış duygularımı seviyorum Kimsenin olmadığı zamanlarda.. Söyleyecek hiçbir şeyim olmadığı zamanlarda Gözlerimden nedensiz akan yaşı seviyorum Kimsenin görmediği kuytulara Aslımı seviyorum kimse bilmediği müddetçe, Kinimin, duygularımın dağılışını, Harmanlanışını seviyorum Bir şiirde açtıkça gönlüm.. Gönlümün dizelere dökülüşünü seviyorum... Nur Damar 14.03.2017 // 02.45